

overført ca. 20 000 Biler over Lille Bælt. Man regnede naturligvis paa det Tidspunkt med, at Trafikken vilde blive forøget i de kommende Aar, men der var dog neppe nogen, der regnede med, at Forøgelsen vilde ske i et saa hurtigt Tempo, som Tilfældet har været. I Bemærkningerne til nærværende Lovforslag oplyses det nu, at der i Aaret 1926 er overført 62 500 Biler og 5 000 Motorcykler. Det viser sig altsaa, at blot i Løbet af disse 3 Aar er Tallet steget til det tredobbelte, endogsaa mere. Dette er et Vidnesbyrd om, hvor hurtigt Udviklingen er sket paa dette Omraade. Jeg tror dog, man skal være noget varsom med at regne med, at ogsaa i de kommende Aar, f. Eks. i de kommende 3 Aar, vil Forøgelsen foregaa efter samme Maalestok. Men selv om det ikke sker i saa hurtigt et Tempo, er der neppe Tvivl om, at Forøgelse vil der blive ved at finde Sted i en Aarrække endnu. Denne voldsomme Udvikling af Biltrafikken er i Virkeligheden Aarsagen til, at Ministeren for offentlige Arbejder har ment det rigtigt allerede nu at fremsætte Forslag om en Færdselsbro.

Der er i Løbet af de Aar, der er gaaet, siden Loven om Lille Bælts Broen blev gennemført, og ikke mindst i Løbet af det sidste Aar, fra Motorfolkenes Side rejst en Stemning saa stærk, at den i Virkeligheden har været i Stand til at faa den offentlige Mening paa sin Side. Gennem Pressen, paa Møder og ved Henvendelser til Lovgivningsmagten har man fra Motorfolkenes Side, ikke mindst i det sidste Aar, ustandseligt fremhævet, at naar man nu skred til at bygge en Bro, vilde det være uforsvarligt ikke at tage Skridtet fuldt ud. Det er i Virkeligheden lykkedes, tror jeg, for Motorfolkenes at faa den offentlige Mening paa sin Side i dette Spørgsmaal. Jeg tror, man godt kan sige, at den offentlige Mening i dette Øjeblik er Tilhænger af, at man gør Skridtet fuldt ud og bygger ikke alene en Jernbanebro, men ogsaa en Færdselsbro.

Jeg vil derfor, i hvert Fald indtil videre, gaa ud fra, at der heller ikke i dette høje Ting vil være delte Meninger om, at man nu bør gaa til Anlæg af en Færdselsbro. Jeg tror, at man fra alle Sider vil erkende, at det er forkert at udskyde dette Anlæg, idet man neppe faar Ro om Spørgsmaalet, før det er endeligt løst. Hertil kommer, hvad jeg ogsaa mener betyder overordentlig meget, og hvad der ganske sikkert ogsaa har været en væsentlig Grund for Ministeren til at fremsætte Lovforslaget netop nu, at det af de Beregninger, der er foretaget, viser sig — det blev oplyst i

Ministerens Forelæggelsestale —, at det vil blive betydeligt dyrere at bygge Broen, hvis man udskyder det til senere; det er opgjort at ville koste 3½ Mill. Kr. mere at bygge Broen paa et senere Tidspunkt. Denne Omstændighed taler ogsaa for, at man nu gaar til ogsaa at bygge Færdselsbroen.

Hvad jeg ogsaa vil gaa ud fra, man kan blive enig om, er, at hvis vi bygger Lille Bælts Broen ogsaa med en Vejbro, saa skal denne Vejbro, paa samme Maade som Tilfældet var med Jernbanebroen, betales navnlig af de Folk, som skal bruge Broen. Det var jo det Princip, man fastholdt ved Jernbanebroen, at det var ikke Staten som saadan, der skulde bygge denne Bro, det var i Virkeligheden De danske Statsbaner; man forlangte, at for at man skulde gaa til en saa omfattende Foranstaltning som at bygge Lille Bælts Broen, maatte De danske Statsbaner være i Stand til at forrente og afdrage Udgifterne til denne Bro, og jeg tror, der er nogenlunde Enighed om, at det er ganske nødvendigt stadig at fastholde dette Princip, ogsaa naar vi staar overfor Spørgsmaalet om en Færdselsbro, thi naar man i 1924 af økonomiske Grunde veg tilbage for at tage Færdselsbroen med, saa er der i dette Øjeblik absolut ikke noget, der taler for, at Stillingen er en saadan, at man kan lade Statskassen afholde de Udgifter, ikke en Gang en Del af de Udgifter, som er forbundet med Bygningen af Færdselsbroen. Kun ved at fastholde dette Princip, at der skal være Dækning for det Beløb, som skal anvendes, kun derved tror jeg, man vil være i Stand til at faa dette Forslag gennemført.

Der bliver da efter min Mening kun det Spørgsmaal tilbage, hvorledes disse Midler skal tilvejebringes. Det vil blive dette, som Diskussionen i Virkeligheden vil komme til at dreje sig om. Men naar jeg før sagde, at jeg troede, der vilde være nogenlunde Enighed om, at vi bør skride til at bygge ogsaa en Færdselsbro, saa kan jeg her sige, at naar det drejer sig om, hvorledes Pengene da skal tilvejebringes, er jeg ikke ganske sikker paa, at den samme Enighed vil være til Stede.

I den almindelige Diskussion om Færdselsbroen, som jo har været meget livlig i de senere Aar, har man altid været klar over, at der skulde skaffes Dækning for Udgifterne ved dens Bygning, og man har egentlig altid regnet med, at det var forholdsvis let at skaffe denne Dækning, for man kunde bare tage en Afgift af dem, der passerede Broen — man maa jo være klar